

Cap on va Catalunya?

JOSEP GONZÁLEZ

AVUI, 2 de juny del 2008

Fer una reflexió sobre cap on va Catalunya per part d'una associació patronal condiona pràcticament l'enfocament, en el sentit que es pot esperar un cert biaix econòmic i més específicament empresarial. No defraudaré les expectatives d'aquest biaix; per implicació personal i perquè l'activitat empresarial té una importància cabdal en la determinació del nivell de progrés, de la cohesió social i de la projecció col·lectiva com a país cap al futur. Crec que la nostra economia, i en bona part la nostra realitat social, serà un reflex de la nostra capacitat empresarial. A partir d'aquesta creença, vull posar la figura de l'empresari i de l'emprenedor en el fil conductor de la reflexió.

Des de la nostra incorporació a la CEE, el marc econòmic en què es va desenvolupar el nostre empresariat ha sofert uns canvis molt substancials. Veníem d'un mercat protegit, d'un país atractiu per a les empreses multinacionals, de ser la locomotora estatal. Comparat amb el que vindria després, ser empresari en aquell entorn era més fàcil que no pas ara. Els 90 i el que portem de segle han capgirat aquell marc empresarial: la globalització ha alterat els paràmetres competitiu, que han passat factura a molts dels empresaris de l'època anterior. Hi ha hagut un procés de selecció natural i fer d'empresari avui és una mica més difícil. Malgrat el canvi d'entorn, crec fermament en la capacitat empresarial de Catalunya. És una mostra de la nostra vitalitat el ritme de creació d'empreses, que es xifra en unes 2.000 cada mes. No totes són productives, però moltes sí; i no totes sobreviuen, perquè en tanquen entre un 10% i un 15%, però el saldo net és molt important. Catalunya

ha estat, i crec que continuarà essent, terra d'emprenedors i d'empresaris, terra amb capacitat empresarial, i aquest és un actiu valuósíssim per al nostre futur.

En què es concretarà a nivell de teixit productiu i de riquesa? El temps ho dirà. L'important és que hi hagi esperit i que es pugui desenvolupar. Dels condicionants en què es mourà aquest esperit n'hi ha que estan fora del nostre control, com ara els camins que marcarà la globalització o l'evolució tecnològica. Però, en canvi, hi ha factors que sí que estan sota el control del país i que, en funció de com siguem capaços de gestionar-los, reforçaran la capacitat empresarial o l'ofegaran. Els agrupo en 6 àmbits:

1) Entorn favorable per a la creació i desenvolupament d'empreses. En aquest concepte s'hi han d'incloure les facilitats administratives, l'acompanyament del procés de creació, la flexibilitat en la contractació laboral, la facilitat d'implantació...

2) Infraestructures: no calen gaires detalls, però episodis com la gestió de la crisi de l'aigua, els talls d'electricitat, els col·lapses de les autopistes, o el continu ai al cor amb què funciona Rodalies, són exemples del que no ha de ser si volem ser algú en el món.

3) Capital humà: formació, cultura de l'esforç, premi a qui s'esforça, captació i retenció del talent en la immigració, són exemples del que cal en aquest àmbit.

4) Cultura empresarial: el fracàs en els negocis s'ha d'acceptar socialment i també individualment com una possibilitat natural; així

mateix, l'individualisme en els negocis hauria de propiciar una obertura a la col·laboració amb els altres per créixer.

5) Implicació del sector financer català. Fins ara ha apostat per grans projectes d'àmbit estatal i molt poc en projectes catalans. Els passos que es fan per finançar projectes d'emprenedors van en bon sentit, però són testimoniais.

6) Manca d'apostes compartides de país: identificar i apostar per 5-6 vectors tecnològics o sectorials en què Catalunya pugui ser punta de llança a nivell global. L'empresariat agrairia que es fes un esforç identificador i que políticament s'hi apostés, cosa que no necessàriament vol dir gastar-hi molts diners.

Si aquests factors juguen a favor, no dubto que la força de la capacitat empresarial que té aquest estimat país es multiplicarà, i dibuixarem un futur optimista. Depèn de tots, cadascú al seu lloc, i l'empresari a l'empresa.